

prisen skal staa paa Flaskerne. Jeg har Indtryk af, at det hos Vinhandlerne og Restauratørerne i Virkeligheden er det, som nager dem mest, og det kan ogsaa gerne være, at det set fra et Vinhandlerstandpunkt kan være ubehageligt nok. Men det forekommer mig, at naar her er Tale om Handel med Spiritus, og naar Sagen skal ses fra et alment Synspunkt og fra et Rigsdagssynspunkt, kan intet indvendes derimod. Det er i Virkeligheden ikke andet end at bidrage til, at denne Handel kommer til at hvile paa et sundt Grundlag. Der staar her, at det er besynderligt, man ligefrem ved Lov forpligtes til at oplyse sine Gæster om Prisen paa den Vin, man trakterer dem med. Men Herregud! om Gæsterne skulde gætte sig til, hvad Vinen har kostet, ser jeg ikke nogen Ulykke deri. Desuden er det ikke nødvendigt. Den Mand, som har købt Flasken stemplet hos Vinhandleren, har Lov at tage Stemplet af, det gaar for Resten af, naar han trækker den op, og hvis han ikke vil servere den paa Flaske, naar den er stemplet, kan han helde den paa Karaffer, og saa kunne Gæsterne nyde den uden at se, hvad den har kostet. Jeg faar i dette Øjeblik af et æret Medlem her i Salen leveret en Seddel, hvorpaa staar følgende: „Prisen findes i Dag i Kapslerne paa Mønster & Sønns Vinflasker“. Det ses altsaa, at et enkelt Firma endog er kommet Loven i Forkøbet og har fundet det formaalstjenligt for Firmaet at sætte Prisen i Kapslerne. Jeg tror, det er en fortræffelig Ting, og det, man vil naa ved Loven, er kun, at dette Fremskridt, som et enkelt Firma selv har indført, herefter bliver obligatorisk for samtlige Vinhandlere i Danmark.

Saa foreligger der et stort Andragende fra Restauratørerne, og disse have en Del Anker, der falde sammen med Vinhandlernes, men ogsaa enkelte, der staa for deres egen Regning. Der staar saaledes i dette Andragende, at saa at sige alle Vine og Spirituosa kræve Lagring endog efter Aftapningen paa Flasker, ja, de fleste maa endog ligge lagrede i flere Aar. Det udvikles, hvorledes Restauratørerne egentlig først vide, hvad Vinen er værd, naar Lagringen er forbi, og den sidste Del af Lagringen foregaar, som sagt, paa selve Flaskerne. Saa spørge de, hvordan de skulle kunne stemple deres Flaske efter deres Detailpris straks ved Aftapningen, naar de ikke en Gang vide, hvad de ere værd, før de ere færdige med Lagringen. Men det forlanges heller ikke i Lovforslaget, det staar udtrykkelig i § 9, at Fla-

skerne kunne godt have Lov til at henligge ustemplede i vedkommendes Lagerkælder med Kontrolbestyrelsens Tilladelse, og naar der staar: med Kontrolbestyrelsens Tilladelse, er det, fordi man naturligvis maa forlange, at naar der skal staa et vist Antal ustemplede Flasker der, efter at Aftapningen er sluttet, skal det anmeldes til Kontrolbestyrelsen, for at der, naar Stemplingen foregaar, atter kan føres Kontrol dermed. Det forekommer mig ikke at være nogen urimelig Ting, at en Restauratør, der selv indfører Vin til Aftapning, naar han ikke vil fastsætte Værdien med det samme, anmelder: Jeg har i Dag aftappet 1,000 Flasker Vin, der henstaa ustemplede, og meddeler til Kontrolbestyrelsen, naar Stemplingen foregaar.

Saa staar der i Andragendet, og det er en Ting, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) havde fat i, at det vil være overordentligt besværligt for Restauratørerne at faa konstateret, hvad Detailprisen er for den Vare, som han selv aftapper, og som det ikke er Meningen, at han vil sælge ud af Huset, men som han vil servere for sine Gæster i Restaurationen til en Pris, der er betydelig højere end Detailprisen. Dertil er der intet andet at sige, end at Detailprisen maa han fastsætte, som han er tjent med at sælge den ud af Huset, og i øvrigt vil dette Forhold regulere sig selv. Saasnart denne Lov er vedtagen, er der ingen Tvivl om, at Restauratørerne let ville blive enige om et vist Forhold mellem Detailprisen og Prisen paa Vinen, naar den nydes i Restaurationen, hvad enten de nu ville lægge 50 pCt. paa Detailprisen eller 100 pCt. Lad os sætte, at de lægge 50 pCt. paa, at en Flaske Vin, der i Detailpris koster 2 Kr., i Restaurationen koster 3 Kr. Hvad vil det sige? Det vil sige for Restauratøren det ganske simple Regnestykke, at den Vin, han vil servere i sin Restauration til en Pris af 3 Kr., skal stemples med Stempel til Prisen 2 Kr., og der skal staa Detailprisen 2 Kr. paa Flasken. Der er ingen Brøker i det, det er ganske nemt og ligetil.

Saa staar der en Ting, der maaske har nogen Berettigelse. Der staar, at Restauratørerne meget vanskeligt ville faa deres Gæster til at betale saa meget mere for Vinen, som det er nødvendigt for dem for at dække de Udgifter, de have paa anden Maade. Det er en kendt Sag, at naar der spises paa Restaurationer, er Maden forholdsvis billig og Vinen forholdsvis dyr, idet Vinen vistnok i Regelen koster godt